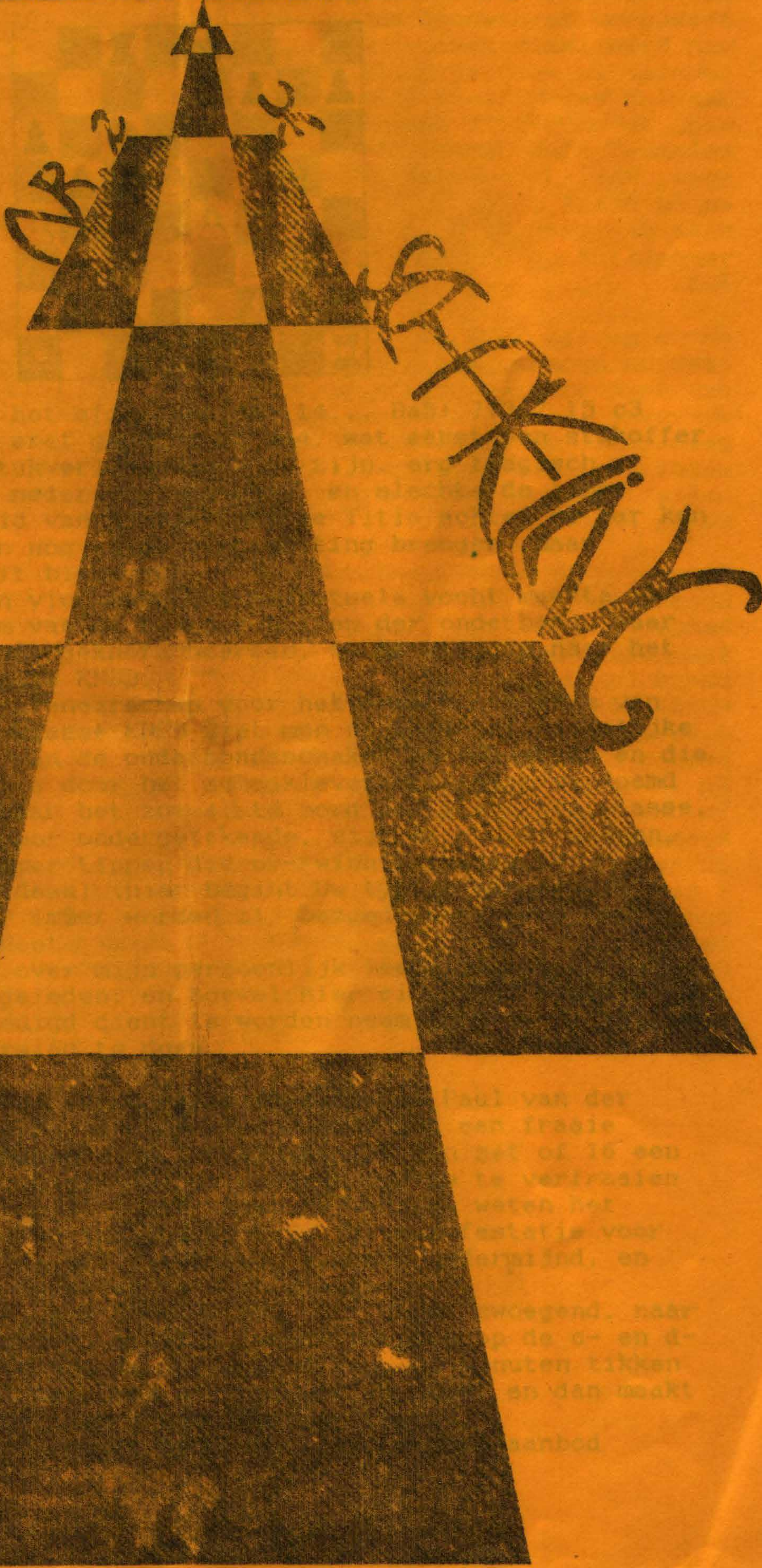
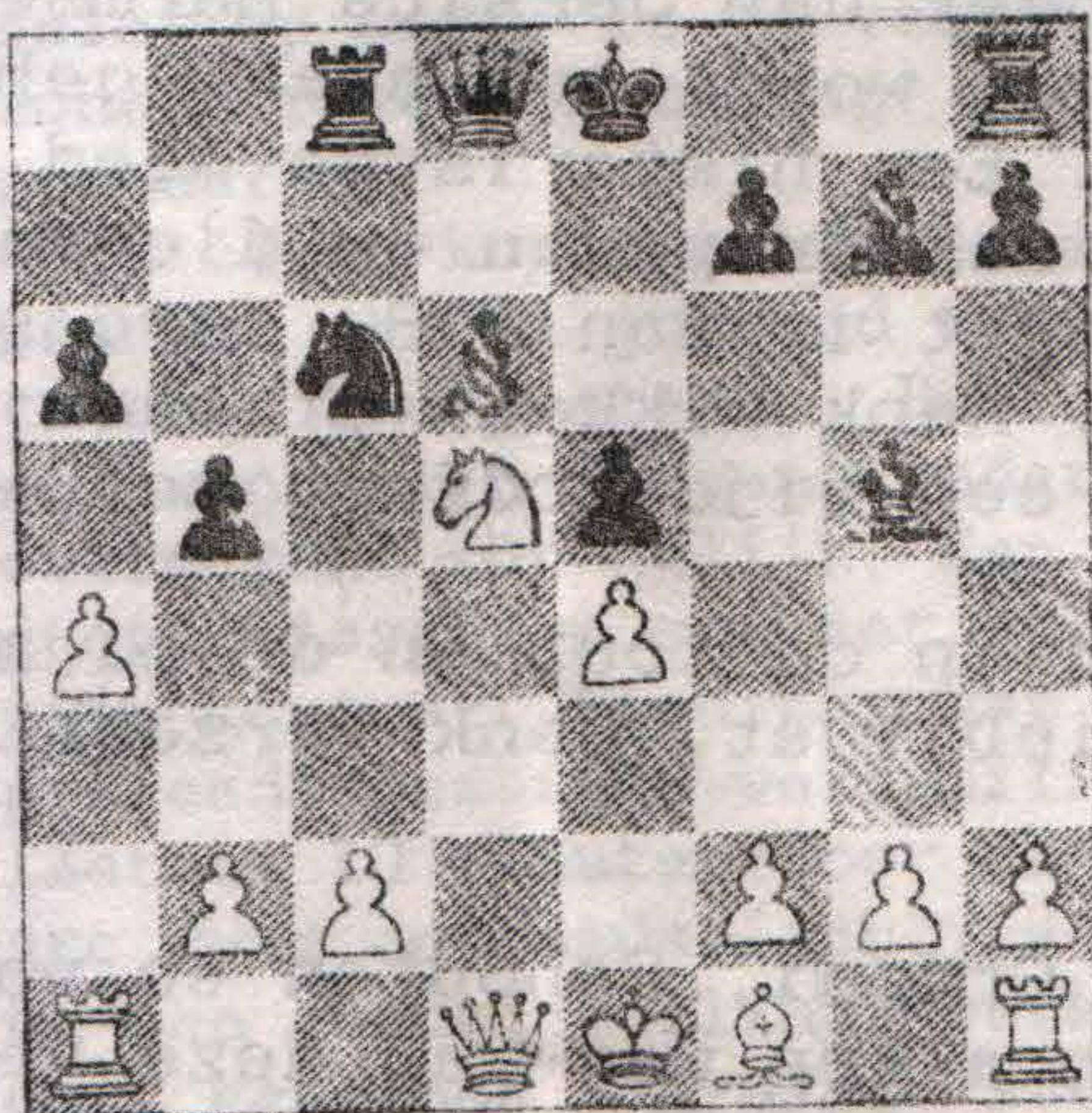

HEL DER HELLEN

Met bonkend hoofd word ik die fatale zaterdag wakker en voor de spiegelkan ik de kater in m'n hoofd zien zitten. Vrijdagavond zijn we met US-2 naar DOS/NW geweest, en dat was bepaald geen feest.

Marcel Tak --
Jan Brinkman
7 oktober '88

Uw dienaar deed hier het afzichtelijke 14... Da5+ ???!? 15 c3 b4 ???? waardoor Lg5 eraf ging na 16 Dg4, wat eerst een stukoffer leek, maar al snel stukverlies bleek te zijn, erg tragisch. Erg tragisch ook, de nederlaag van US-2, en slechts de immer briljante aanwezigheid van de beeldschone Titia achter de bar kon onze verdoolde zielen nog enige vertroosting brengen. Maar daarover elders in dit blad meer.

Nog beneveld van mijn vlucht in het spirituele vocht maakte ik mij die ochtend op om van de hel der hellen der onderbond, waar slechts gewezen en tandengeknars heersen, op te stijgen naar het niveau van de 2de klasse KNSB.

Al zo bezien is mijn dienaarschap voor het eerste een vorm van escapisme. In de 2de klasse KNSB ziet men niet die afgrijselijke zaken, die het leven van de onderbondsschaker zo beheersen en die hem in wezen als zombie door het schaakleven doen gaan verdoemd tot eeuwige kwelling aan het zoveelste bord der zoveelste klasse. Soms, zelfs meestal voor ondergetekende, zijn er overwinningen, dat is waar. Maar nimmer tippen die overwinningen aan het correcte schoonheidsideaal (hier begint Uw typist het toch te kwaad te krijgen), immer worden zij bezoedeld tijdens het ritueel dat analyse heet.

Maar genoeg gezeverd over mijn persoonlijk leed. Ook in ons eerste wordt intens geleden, en hoewel hier eigenlijk slechts een gepaste stilte eerbiedigd dient te worden neem ik mijn plicht op U, lezer, daarvan verslag te doen.

Zo was daar bijvoorbeeld onze grote ex-kampioen Paul van der Werve, die tegen Utrecht zijn rentree vierde met een fraaie overwinning. Hoe tragisch zijn lot als hij na een zet of 16 een stuk in moet leveren. Hij weet het optisch nog zo te verfraaien dat het een aardige aanval lijkt, maar de kenners weten het reeds. Natuurlijk, de vertraging door de FNV-manifestatie voor gelijke kansen had zijn gelijke kansen ernstig ondermijnd, en zwetend kwam hij een kwartier te laat binnen.

Ziedaar de grote Turk, ook door de FNV vertraagd, zwoegend, naar adem happend in doodsnood, ernstig zwakke pionnen op de c- en d-lijn. En zijn grote vriend de jonge hond Ton, de minuten tikken weg zonder dat er ook maar één stuk afgeruild wordt en dan maakt die akelige ultieme tik een einde aan zijn partij.

En de arme Marc, die op onzer aandringen een remise-aanbod

afslaat omdat het dan al 0-2 is, ondanks vrijpion gaat hij in tijdnoed ten onder aan de vernietigende activiteit van vijandelijke stukken op zijn koningsvleugel.

De jongeling Ardjan brengt licht in de duisternis. Zijn tegenstandster is niemand minder dan Jessica Harmsen, dameskampioene van Nederland. Haar aanval wordt tot staan gebracht en Ardjan's counter is vernietigend. Een historische daad is verricht.

Jessica eet middels een zak drop van uw dienaar haar verdriet weg, en er gloort hoop. Het is dan 1-3, Marc's nederlaag is nog helemaal niet duidelijk, Henk wikkelt af naar een gewonnen eindspel, Martijn overleefd een tijdnoedfase met een goede stelling en Ed staat goed.

Maar dan gaan Marc en Ed in de fout en de pijnlijke stand van 1-5 verschijnt op het notatiebiljet. Henk verzacht snel het leed tot 2-5.

En de groten Turk, Ton, Ordodi, Schouten en van der Werve, vol afschuw spoeden zij zich allen weg van deze verdoemde plaats. En ook de groten Langedijk en Simon, met een ietsje minder afgrijzen vervoegen zij zich boven en doen zich te goed aan het nobel gerstenat. En de bewoners van de lichtstad, die Eindhoven genoemd wordt, zij vluchtten weg van deze plaats waar slechts duisternis heerst en doen zich te goed aan de Amsterdamse specialiteiten, zoals daar zijn Engelse drop en volkoren biscuits.

En zie de twee beklagenswaardigen daar, onze kampioen, de grote Spaan, en hun kampioen, de verschrikkelijke Moonen. En onze kampioen biedt zijn tegenstrever een einde van deze martelgang aan, doch deze weigert beslist. Daar staat een toren, daar een paard, maar daar staat bovenal een gesloten pionstelling. En er wordt geschoven, er wordt gepoogd te vorken en pas als de duisternis reeds lang over het gehele kontinent gevallen is komen beiden tot een vergelijk.

En in opperste verwarring reist uw dienaar af naar een festival in het NoordHollandse, terwijl de groten verscheidene pizza's consumeren.

En ons aller gedachten begeven zich naar de 12de november als US-1 tegen de Ooievaar aan zal treden. In de tussentijd zullen de spelers van US-1 zich in bekerstrijd en groepscompetitie verder bekwamen en op de puinhopen van het oude zal door toedoen van de Ooievaar iets nieuws en moois geboren worden.

Jan Brinkman

MELT-DOWN.

"Het pad van de schaakspeler op aarde is er veeltijds een van moeite en verdriet" schreef de grote Donner reeds. Zaterdag bleek de waarheid van deze stelling weer eens overdonderend.

Na pakweg 2 uur spelen leek US1 tegen koploper Ooievaar op een grote zege af te stevenen. Ed's tegenstander was al jankend weggevlucht nadat hij een aantal hoeken van het bord te zien had gekregen. Paul stond gewonnen na een volslagen foutief stukoffer van zijn tegenstander. Aan de rest van de borden waren de stellingen overwegend tot gelijk. Een ruwe prognose leverde minimaal een 5-3 overwinning op, misschien zou het wel 7-1 worden.

Paul maakte zo rond half 5 zijn klus af. Toen zag het er al minder rooskleurig uit, maar er kon nog steeds met ruim verschil gewonnen worden.

De ramp voltrok zich in de laatste 10 minuten voor de eerste tijdcontrole. Henk verloor opeens snel. Marc kwam op raadselachtige wijze in een hopeloos eindspel terecht. Tom liet na een goede stelling verknaald te hebben een remisekans lopen en verloor kansloos. ArdJan stond 10 minuten voor de tijdcontrole slechts 2 pionnen achter, met een goede tegenaanval. De aandacht van de toeschouwers was even afgeleid door de dramatiek rond de borden 1 en 2, maar toen ik weer keek was ArdJan al zijn stukken kwijt en had zijn tegenstander er nog 3 of 4. Exit. Slechts Peter verhiel zich kilometers boven de aardse malaise door in tijdnood na een kwaliteitsoffer overtuigend te winnen.

Het grootste leed was door Caissa echter aan onze kampioen toebedeeld. Hij had 1 uur en 59 minuten bedenktijd lang volkomen gedomineerd en stond op het punt de partij uit te maken. Daar was echter het verschrikkelijke Dg4-d1, met mat in 1. GAAAAARGL !!

Enkelen spraken van een bedrijfsongeval, doch een vergelijking met de Tchernobyl-meltdown was meer op zijn plaats geweest.

Toen de radioactieve wolk overgetrokken was stond het 4-3 voor Ooievaar en zat Marc nog een tijdje te verdedigen.

"Daaaat wordt Siberie" hoorde ik een Hagenees tijdens de afgang naar het toilet reeds zingen.

De man had gelijk. Voor deze nederlaag geldt geen enkel excuus. Aan de kwaliteiten van de schakers ligt het niet. Wij kunnen gemakkelijk standhouden in klasse 2. Maar waar is de mentale hardheid, het killer-instinct? Het volle besef dat het hele of halve punt pas binnen is als het een objectief feit is, of als de tegenstander bereid is dat te erkennen?

Wij zullen op zoek. Uw dienaar zet zich aan zijn bier en consumeert gelaten zijn frieten. 1/3 tot de helft van zijn alcoholgebruik is verbonden met de nobele schaaksport, waarbij de aanleiding varieert van 0, 1/2 tot 1.

Ondertussen is het zondag en uw dienaar heeft zijn gram ondertussen opgehaald bij de heer Raasveld. Deze historische victorie weegt echter niet op tegen het collectieve leed van de zaterdag. Dank U.

Jan Brinkman

US 2 DOET BEHOORLIJK MEE!

Ons nobele tweede tiental heeft reeds een drietal proeven van (on)bekwaamheid afgelegd, maar aangezien teamleider Jaap het te druk heeft met solliciteren zijn de aantekeningen bij deze heroïsche matches helaas wat schaars.

Wij leefden in de wat onnozele veronderstelling wel even kampioen te gaan worden, maar zie eens welk een superformatie zich in de zomer door fusering heeft gevormd! De kop van US wist op 7 oktober jl goed stand te houden, maar de staart liet het geheel afweten, hoewel Peter Berkhout nog vergeefs trachtte een afgebroken remisestelling te winnen en jammerlijk verloor. Met deze uitslag kwamen we in totaal echter goed weg, want zowel ikzelf als jarige Wim hadden onze tegenstanders grof materiaal kado gedaan, alvorens ze zichzelf om zeep hielpen.

DOS/Nieuw West 2 - US 2: 6-4

D.Smit(2117)- Peter Beugel(1809): 1-0
J.Schuur(1998)- Wim vd Bij(1747): 0-1
J.Balk(1961)- Coen Mekers(1906): 0-1
E.Schaeffers(1979)-Bert West.(1900):0-1
B.Dijkstra(1960)-Adriaan Ho.(1737):0-1
R.de Vink(1940)-Jaap Deinema(1839):1-0
R.Kotmans(1907)-Roland v Ha.(1841):1-0
R.vt Schip(1900)-Peter Berk.(1666):1-0
P.Tamboer(1804)-Thijs Wenni.(1593):1-0
M.Tak(1789)- Jan Brinkman(--): 1-0

De tweede wedstrijd op 8 november jl betekende voor ons revanche op het ploegje dat ons vorig jaar van onze illusies beroofde. Vermeldenswaardig is nog dat de tegenstander van Roland remise meende te kunnen claimen, omdat de zetten eenmaal waren herhaald. En dit nadat hij schitterend was weggespeeld door onze man! Het mocht hem gelukkig niet baten en hij werd van het bord geofferd voor hij kon opgeven. De onnozole Eef verdient een berisping voor zijn beslissing om zijn gewonnen afgebroken stelling te gaan uitvluggeren en natuurlijk te verliezen. Sukkel! Overigens is elders in dit nummer te vinden hoe Peter Berkhout op fraaie wijze een compacte h-lijn componeerde en daarmee nog won ook.

Pegasus - US 2:

4-6

R.Aler(1920)- Peter Beugel: rem
P.Clement(1861)-Jos v Onmer.(1982):rem
W.Bolten(1639)- Coen Mekers: 0-1
H.Solcer(1939)- Bert Westera: 0-1
W.Tanasale(1832)- Eef Wegman(1634):1-0
D.Clement(1704)- Jaap Deinema: 1-0
D.Freelink(1746)-Roelof dGr.(1619):1-0
R.Beukema(1564)-Leon Janssen(div.):0-1
C.Struyk(1437)-Roland v Hartingsv.:0-1
J.de Vey(1801)- Peter Berkhout: 0-1

Onze eerste thuiswedstrijd viel op de verjaardag van Sint, 6 december, toen we de leden van het catagorale Maccabi kregen te bestrijden. Een ouderwets fenomeen, zo'n vereniging. We wonnen in ieder geval, en als Eef en Adriaan het respectievelijk vlak voor en vlak na de tijdcontrole verstandiger hadden gespeeld, zouden die afgebroken partijen ook niet verloren hebben hoeven te zullen gaan (snap je wel?). Ons getal bordpunten is mager.

US 2 - Maccabi: 5¹/₂-4¹/₂

Wim van der Bij - J.Been(2038): 0-1
Coen Mekers - A.Frank(1844): rem
Adriaan Houts.-N.Englander(2072): 0-1
Bert Westera - H.Goldsteen(--): 1-0
Eef Wegman - H.Boulogne(--): 0-1
Jaap Deinema - A.Agsteribbe(--): 1-0
Roelof deGroot-P.Silbernberg(1663):1-0
Leon Janssen - D.Kaap(1553): 0-1
Roland vHarting.-H.Porselijn(1378):1-0
Peter Berkhout - I.Markens(1682): 1-0

Als we ons best gaan doen kunnen de resterende wedstrijden eventueel alle worden gewonnen. Het is echter zeer de vraag of dat helpt. Net als vorig jaar de Raadsheer lijkt ditmaal DOS/NW 2 een formatie die kampioen kan worden door eenvoudig alle wedstrijden te winnen. Algemeen kan worden gezegd dat de opkomst van de spelers nog altijd matig is - we spelen alweer met bijna steeds twee invallers; Peter Berkhout is al drie komen opdraven! De onlangs geformeerde propagandacommissie kan het zich aantrekken dat het zowel met de interne- als de externe competitie dit jaar onaangenaam ongeinspireerd gaat!

LDW 191288

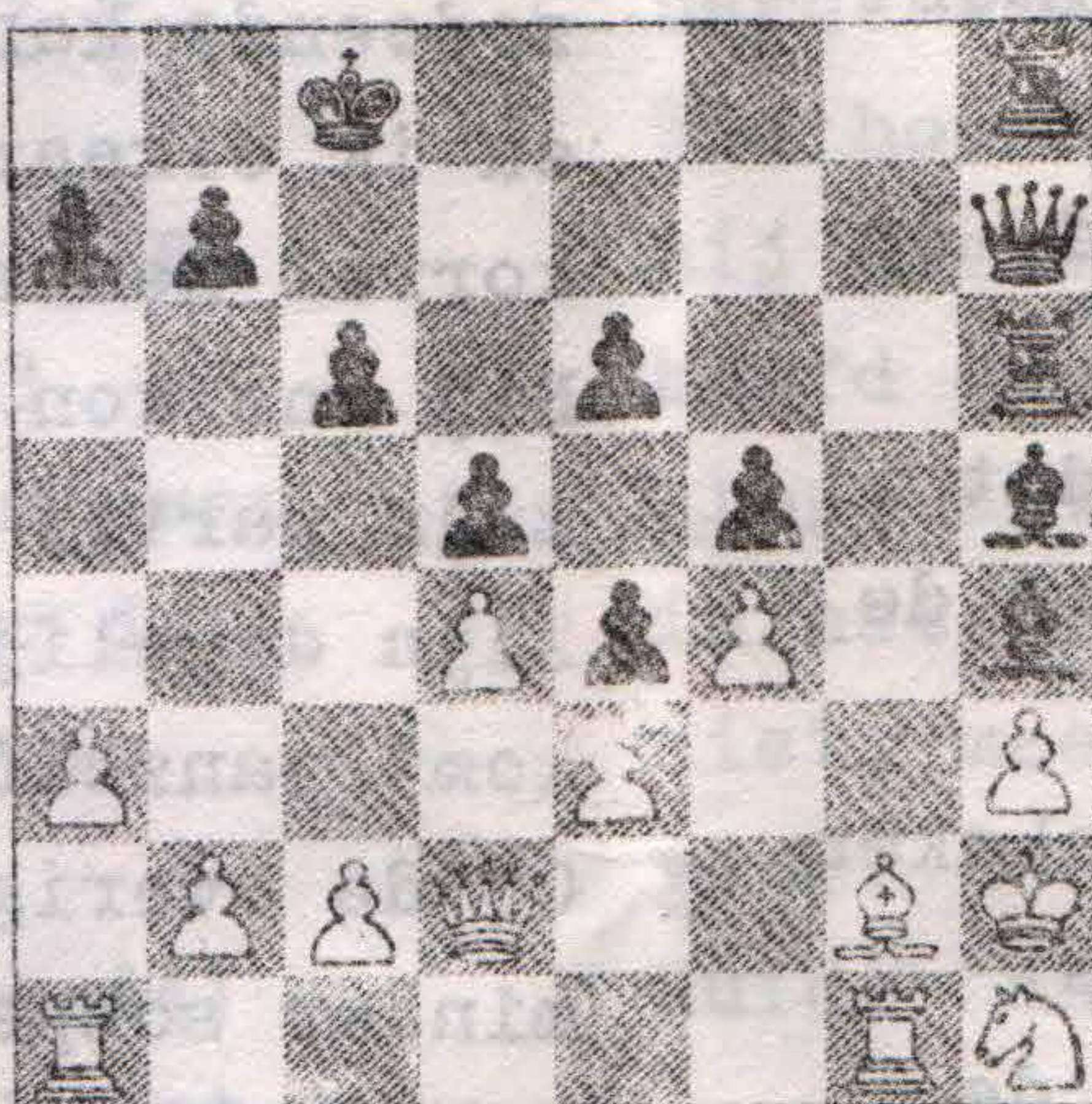
GEHALIJND

Zoals Wilburt Suvrijn zich voelt als hij mag invallen in het Nederlands elftal, zo voel ik mij, zo niet vaak dan toch wel altijd, als ik Jaap D. aan de telefoon krijg. Of ik zou willen invallen in het tweede? Natuurlijk ! Waar ? Wanneer ?

Toen deze eer mij voor de vijfde keer in mijn bestaan, na een schaak-carrière van precies 759 dagen, te beurt viel, was dat ter gelegenheid van de Grote Revanche op Pegasus 1. Verloor US 2 daar vorig jaar nog smadelijk met 7-3 en schoof ene heer J de Vey mij aan bord 10 van datzelfde bord 10, dit keer zou het allemaal anders gaan, spraken wij ons moed in tijdens de eindeloze fietstocht naar het Wimbledonpark in Amstelveen.

En inderdaad, het ging allemaal anders. US won vlotjes en nam zijn revanche op gepaste wijze; met bescheiden cijfers dus. Zelf kwam ik weer tegenover de man te zitten aan wie ik deze hele pagina zou willen opdragen: J de Vey. Zonder zijn bestaan en hulp zou het wellicht nog jaren geduurd hebben voor één mijner schaakpartijen zich aan het grijze gebied tussen Gargl en brille onttrokken zou hebben. Men zie hoe mooi hij zich liet halijnen:

de Vey - Berkhout

(Na 30., Dc7-Dh7)

Het leek me het verstandigst de lezer niet met de gehele partij te vermoeien, maar slechts met deze ene stelling, zodat in ieder geval haar schoonheid niet verloren gaat tussen analytisch en andersoortig geblunder mijnerzijds. Men zie zwart zijn stukken, allen prachtig geposteerd op de H-lijn. Men zie het leuke pionnen vierkantje, met de zwarte g-pion op e4. Om maar niet te spreken over de dreiging 31., Lg4, benevens 32., Lel !

Oud-gezagvoerder de Vey, zo stel ik me voor, kon dit alles niet allemaal tegelijk aan, zodat hij het na een mislukte noodlanding voor gezien hield.

Moraal van dit verhaal: deze stelling heeft gekregen wat het verdiende, nl een diagrammetje in de schakeling.

Peter Berkhout.

HET LEED VAN US 4

Het 4e is een moeilijk geval,
Enfin, dat wisten we allen al.

Ziezo, het eerste rijmpje zit
er op. Niet eens zo'n slechte
binnenkomer. Het valt immers
niet mee de aandacht van de
lezer voor US4 te krijgen, dus
wie weet wat er gebeurt, als je
op een latent poëtisch sentiment
inspeelt. In poëzie zijn dan
weinig mensen geïnteresseerd, op
US4 zit helemaal niemand te
wachten. Hoe komt dat nou, dat
ons laagste team zo weinig in de
belangstelling staat?

Inderdaad, we kunnen niet schaken
in het 4e. Helemaal waar! Het
niveau ligt dermate laag en de
resultaten zijn dermate slecht,
dat we rustig kunnen spreken van
het 'probleemkindje' van onze
trotse universitaire vereniging.

Iemand, die van schaken houdt,
houdt niet van het 4e! Helaas,
daar is geen speld tussen te
krijgen. Dit trieste gezelschap,
doorn in het oog van de gehele
club, presteerde het, ook het
prille seizoen met een klinkende
nederlaag te beginnen, en bewees
daarmee, dat er met de eigen
(twijfelachtige) reputatie niet

te spotten valt.

De wedstrijd tegen 'Ons Huis I'
van 11 oktober in de Weesper
ging met 5 1/2 - 4 1/2 verloren.
Geen best resultaat, wanneer men
bedenkt, dat we 2 punten cadeau
kregen. De borden 1 en 2 bleven
onbezet bij de tegenstander, en
zodoende konden Christoph Schmidt
en ik elkaar eens rustig op de
korrel nemen.

Bij ons kon alleen Gerard Meijsen
zijn partij in winst omzetten.
Zijn degelijke spel die avond
komt vanzelfsprekend alle lof toe.
Op de overige borden verliep het
minder soepel. Tot onze spijt
werden er harde noten gekraakt.
Veruit de opmerkelijkste partij
werd op bord 4 gespeeld. Beert
Schrijver had de winst bijna in
handen, maar het liep anders af.
In het zicht van de haven viel de
mist in. Beert verloor deze
sleutelpartij; bij winst had
de eindstand een veel gunstiger
aanzien gehad:

wit: Schrijver, zwart: Kalf

1. e2 - e4	e7 - e5
2. Pg1 - f3	Pb8 - c6
3. Lf1 - c4	Pg8 - f6
4. Pf3 - g5...	

Een methode uit grootvader's tijd.

...Lf8 - c5?!

Dat belooft een hete avond.

5.Pg5 x f7	Lc5 x f2 +
6.Ke1 - f1	Dd8 - e7
7.Pf7 x h8	d7 - d5

Bord 4 staat in brand.

8.Lc4 - d2	De7 - f8
9.Ld2 - h5 +	Pf6 x h5
10.Dd1 x h5 + ...	

Er dreigt nog geen direct gevaar voor wit. Het paard wordt terecht duur verkocht.

	... g7 - g6
11.Ph8 x g6	h7 x g6
12.Dh5 x g6	Ke8 - e7
13.Dg6 - h5 ??	

Aiiii! Zo gaat-ie fout. Na 13.Ke2 of liever 13.d3 moet wit weliswaar een paar klappen opvangen, maar de goede uitzichten blijven overeind.

...Pc6 - d4!

Er is slecht weer op komst. Alleen een wonder kan wit nu nog redden. Sneu voor Beert, maar het wonder

blijft uit.

14.Dh5 x e5 +...

Niet gevaarlijk.

...Lc8 - e6

15. d2 - d3

Lf2 - e3 +

Hier capitaliseerde de onthutste Beert Schrijver. Woerden schoten even tekort.

Besondanks dient gezegd, om dit stukje met een positieve bespiegeling af te sluiten, dat dit team

niet gauw opgeeft en daarvoor respect verdient. Een enkeling ver-

liet het zinkende US4-schip, de harde kern zet de strijd voort.

Wie houdt er meer van schaken, dan hij die verliest en verliest en het hoofd toch niet laat hangen? Waar klopt het schaakhart oprechter dan in het kranige US4? Brandt hier niet, meer dan elders, het heilige vuur?

Hulde aan US4 en driewerf hoera!!!

MATTHIAS ROZEMOND

MODERNE VARIANTEN IN HET RAVEN-INDISCH

Wanneer een schaker zich ten doel stelt het ver te schoppen als clubspeler, dan moet hij zijn inzicht voortdurend verruimen. De weg tot perfectie is lang, moeilijk en soms zelfs ondubbelzinnig wreed. Toch ligt misschien juist daarin de grote aantrekkingskracht. De echte schaker wenst het leven te beleven als ware het een spel en stelt zich geen keuze, dan die van de best mogelijke volgende zet. In dit artikel zal worden ingegaan op de nieuwste tendensen in het denken van de schaker. De nadruk zal daarbij, naast louter schaak-theoretische zaken, vooral liggen op concrete zaken als intuïtie, het risico, stil, de list, de sfeer- en omgevingsfactoren, de concentratie, het dromen, de stress en diverse veelvoorkomende psychosomatische schaakaandoeningen. Gekozen is wederom voor de behandeling van een partij in het Raven-Indisch². Dit zal gebeuren in de vorm van een authentiek verslag van een van de partijen uit de schaakkamp tussen ons heroïsche 4e team en een of ander onbenullig clubje uit de regio³.

[20.15] In de zaal is het nog een herrie van jewelste. Bij iedere willekeurige andere club toont men een gepast respect voor de bezoekende club. Als een stel overgerateerde pubers lopen de spelers van US-3, US-2 en US-1 schreeuwend en tierend door elkaar. Terwijl links en rechts stoelen en tafels worden verschoven, slaakt een van de bestuursleden een verschrikkelijke kreet. "JA, HAALOOO, .HEERE. JULLIE KUNNEN JULLIE NUUW INSCHRIJVEN! Onmiddellijk stuift de meute op het inschrijfformulier af.

[20.16] Geruisloos worden de giga-bites van het schaakprogramma [inclusief complementaire software en diverse extra's] opgeladen. De staafjes en kegeltjes registreren een caleidoscopische figuratie van afwisselend licht-beige en bruine vlakken, stukken, en licht-transpirend en rookuitpuwend vlees en bloed. De camera obscura zoemt in op de subtexten E,8 en D,8. Op de kleurenmonitor verschijnt het u ongetwijfeld vertrouwde beeld van een in jong-vurehout uitgesneden koninklijk paar⁴. Beide kronen vertonen een afwijking van plus minus twaalf graden in noord-oostelijke richting.

[20.17] "MAG IK EVEN JULLIE ATTENTIE...WE ZITTEN MET EEN ONEVEN AANTAL..." Vervuld van twijfel omtrent het functioneren van de, met zachte, zuurstofdoorlatende lenzen gedrapeerde kalkedodders, consulteer ik mijn tegenstander. In een min of meer ritmisch klankenspel, waarin door middel van spiersamentrekkingen, lucht op merkwaardige wijze wordt samengeperst, spatten de woorden "huw, huw, daar gaat mijn Koning al", via de half geopende lippen zijn, in een meelijwekkend-synistere grimas getrokken smoel uit. Enigzins gerustgesteld spuug ik mijn tegenstander langs telepatische weg een quasie vriendelijke blik toe. Dit onzalige schepsel, niet meer dan een lastig obstakel op mijn weg naar het succes van US-4, is rijp voor een

ongenadige sloop. Ik overweeg de Slash and burn-variant van het recentelijk helaas herhaalde malen op onfortuinlijke wijze weerlegde Raven-Indisch. Vanavond zullen loftrumpetten weerom schallen, ter meerdere ere en glorie van haar goddelijke suprioriteit.

[20.21] Een serene stilte vult de discotheek. Het onheilspellende, maar pretig hysterische, tikken van de klok is nu duidelijk hoorbaar. Zelfverzekerd duw ik pion-deetwee naar het centrum van het bord. De partij is begonnen.

[20.34] Terwijl ik gemiddeld toekijkt hoe beide legers de vertrouwde paden bewandelen, word ik opgeschrikt door een, binnens dit systeem, althans voor wit, iener vervelende manoeuvre (voor de liefhebbers: 5. ..., c7-c5). Uiterlijk onbewogen manoeuvreer ik mij voor de eerste maal richting urinoir.

[20.39] Ik tuur over de stelling en pijn over de mogelijke gevolgen van een volstrekt impulsieve zet mijnerzijds. In gedachten verzonken drijf ik af naar hogere sferen. Vier keer gezakt. "Mijnheer Raven, ik heb een vervelende mededeling voor u". Vier keer aanhoren "Het lijkt me het beste dat U het nog een keer over doet". Vier keer de vernedering, het verdriet, de pijn van het verlies....

[] "En dan nemen we de rotonde drie-kwart", commandeert de instrukteur, om vervolgens weer op te gaan in de discussie over het spel der spelen. In zijn jeugd had hij eens gespeeld tegen de zoon van Soekarno. Naar eeuwen oud gebruik werd er geschaakt op het marktplein, onder de blote, tropische hemel. De inzet was een gloednieuwe V8-kever. "Oohh, joh, ik liet 'em alle kanten van het bord zien, man", zegt mijn Indonesische schaakcoach zichtbaar enthousiast, terwijl ik zonder dat we er beiden erg in hebben, links richting aangevend en zonder te kijken in een zwierige baan de verkeerde afslag opetaf. "Oh, ..Oh, ... man, man..., ..dok-too-randes...ik snap geen een bal van jou, man". Na dit incident rijden we zo als gewoonlijk overstoord verder, vergeten de les en verdiepen ons in de te volgen tactiek voor die avond. "Laat hem maar komen, laat hem maar bewijzen dat 'ie beter is.... en je slaat hem... en je slaat hem..." . Ik schrik op en terwijl de woorden van mijn coach nog vaag in mijn hoofd naklinken constateer tot mijn ontzetting dat ik een beetje nogal vervelend uit de opening ben gekomen.

[21.26] Geniepig en onzichtbaar genietend, slaat de zonderling een bres in mijn gordel van smaragd. In iedere oorlog vallen onschuldige slachtoffers. Zonder enige compensatie is pion g3 gevallen. Bliksemsnel analyseer ik de situatie en kom tot de conclusie dat ik wederom dreig te verliezen. De tocht op de koningsvleugel werkt in op mijn gevoelige blaas. Zeurende signalen uit mijn flitsende jeans verstoren de zo broodnodige concentratie. Omdat ik feitelijk net terug ben van het water closet, besluit ik eerst even quasie-geïnteresseerd langs enkele

borden te lopen, om mij vervolgens alsnog via een omweg naar het toilet te spoeden.

[22.48] Het is nu bijna elf uur en het is nog steeds heers spannend. Objectief gezien sta ik zo goed als verloren. De haren op mijn hoofd hebben de zaak als het ware al opgegeven, maar tussen de oren zit het nog goed. Een clubgenoot knipt mij bemoedigend toe, terwijl ook enkele vijandige spelers onze tafel omringen. Onder het motto 'het doel heiligt de middelen' besluit ik voor de tweede maal op rij een oranje aan te bieden. Conform mijn verwachtingen, breng ik mijn opponent hiermee danig in verlegenheid. Een goetkoop succesje, maar volstrekt legitiem. De Schreppers smaakt die avond weer avontuurlijk lekker.

[23.44] De kansen keren. De sterker heeft nog slechts luttele minuten zuivere speeltijd. Ik heb de tijd en geniet...intens.

[23.46] De zwarte stelling valt als een kaartenhuis in elkaar en ik weet dat ik gewonnen heb. Nog even schrikken van een onbezonnen zet...oef, het valt mee. Zou ik toch g.v.d. bijna nog mijn Koningin weggeven.

[23.46] Op het moment dat de vlag valt ram ik nog even een toren van het bord. De teleurstelling druipt van zijn getekende gelaat. Gewonnen, niet mooi, maar o zo duidelijk. Terwijl het adrenaline nog door mijn aderen klots, bekruipt mij, als uit het niets getoverd, een wonderbaarlijk, onterecht, maar niet minder onaangenaam gevoel van medelijden. Het monster is plotseling weer veranderd in een medemer. Schouderophalend vouw ik mijn notatie-velletje op.

Zittend aan de bar, kriebelt de homoschakien aan zijn reukorgaan, toucheert daarbij en passant een verzameling van minuscule formaties, volstrekt toevallig of zo u wilt, volgens mysterieus metafysisch plan gerangschikte, elementaire materialen en is zich bewust hiermee de kosmische reis van hemel en aarde te hebben beroeerd. Met een de lichtsnelheid verre overstrekkende snelheid suist een brok, door een zeer helder mistig licht omgeven, inspiratie door het biochemische mainframe: Alles is relatief.

Stef Raven

noten:

- 1: Er zijn overigen ook vrouwelijke schakers.
- 2: Zie over dit systeem, van de zelfde auteur: "US-4 in de lift", In: Schakeling, jrg.19, nr.3, januari 1988, p.8-10.
- 3: waarvan de naam mij om verschillende, zorgvuldig getunde redenen niet uit de vingers wil slippen.
- 4: Republikeinse schaakvrienden onder ons spreken wellicht liever van Heer en Dame.

TWEEDE US-BEKERTOERNOOI GESTART!

Formeel startten in het toernooi om deze felbegeerde trofee 33 deelnemers, vier meer dan vorig jaar, maar een aantal spelers kwam in het geheel niet opdagen en één van hen heeft zich al in geen maanden meer laten zien zodat feitelijk 32 deelnemers een mooi inschrijvingsaantal zou zijn geweest. Er werd echter toch een voorronde gespeeld op 11 oktober 1988:

Fröberg - Van Dinteren: 1-0

Gert-Jan wist in het vortoreneindspel zijn pluspion te verzilveren en strafte daarmee André nog voor zijn niet-opkomst van vorig jaar!

Zodoende werden op 18 oktober de volgende partijen (soms niet!) gespeeld.

Schouten - Fröberg:	1-0
Langedijk - Schmidt:	1-0
Houtsmuller - Van Gompel:	0-1
Van der Bij - Meijssen:	0-1
Raasveld - Brinkman:	1-0
Fernhout - Deinema:	0-1
Van Wigcheren - De Haan:	0-1R
Van de Brink - Ordodi:	0-1R
Bouman - Spaan:	0-1
Beugel - De Groot:	1-0
Wegman - Souren:	1-0
Raymakers - Berkhout:	0-1
Mekers - Simon:	1-0
Raven - Westera:	0-1
Van Baarle - Van Pol:	1-0
Wenniger - v.Hartingsveldt:	0-1

Ardjan Langedijk kon Christoph Schmidt dankbaar zijn voor diens bereidheid om de partij op een later moment alsnog te spelen toen de eerste niet was komen opdagen! Zoveel edelmoedigheid vermocht echter niet de zwart-speler in de tweede ronde te brengen.

Opmerkelijk was de uitschakeling van Adriaan Houtsmuller, die vorig jaar nog wel de finale had weten te bereiken; het kan verkeren in bekerwedstrijden! De meest verrassende uitslag was Coen Mekers (derde bord van het tweede) tegen Henk Simon

(vijfde bord van het eerste).

Henk kwam in de partij geheel gewonnen te staan, maar wist het in de uitvluggerfase niet af te maken. Een eerste vluggertje eindigde eveneens onbeslist en in het tweede ging Henk door zijn vlag op het moment dat Coen in een paar zetten met had moeten gaan. Een zeer overtuigend geheel, maar wel een teken van Coens taaiheid!

De tweede ronde werd op 22 november gehouden en kende in de uitslag verrassend genoeg eigenlijk geen verrassingen, hoewel er in deze ronde door heel wat verliezers goede kansen werden verspeeld.

Raasveld - Wegman: 0-1
Jeroen had lange tijd zeer goede kansen, raakte uiteindelijk zijn pluspion kwijt en Eef wist toen het eindspel nog te winnen.

Van Baarle - Deinema: 0-1
Deze partij woonde ik niet bij, maar Jaap was erg blij dat hij eindelijk weer eens een partij van belang wist te winnen!

Ordodi - Mekers: 1-0
Coen wist ook deze partij remise te maken, kwam in het vluggertje geheel gewonnen te staan, gaf met meer tijd alles weg en weigerde in een remisestelling met twee pionnen tegen een loper een remise-aanbod om prompt door zijn vlag te gaan. Dat betekende uitschakeling aangezien hij theoretisch middels een paard-promotie nog een helpmat zou hebben kunnen construeren!

Beugel - Langedijk: 0-1
Vlak voor de tijdcontrole van deze bewogen Siciliaan blunderde Peter beslissend materiaal van het bord in een nog geenszins duidelijke stelling.

v.Hartingsveldt - Schouten: 0-1
Ed wist een pluspion te handhaven toen Roland met weinig tijd te snel afwikkelde en won vervolgens snel toen de wit-speler verder vereenvoudigde.

Meijssen - Spaan: 0-1
De Draak werd niet echt op de proef gesteld in deze partij, waarin onze kampioen wat pionnen buitmaakte en gemakkelijk won.

Westera - De Haan: 1-0
Onnauwkeurig openingsspel leidde tot een snelle zwarte nederlaag.

Van Gompel - Berkhout: 1-0
Zonder meer de meest opwindende partij van het bekertoernooi tot nu toe. Iets te luchtig pakte Rob een tweede pionnetje, leek daardoor een stuk te verliezen maar won de zwarte dame voor twee stukken en een toren. Er volgde een wild tijdnoodduel waarin Peter het verschillende malen met torenoffers en winnende wandelkoningen had kunnen uitmaken, maar in plaats daarvan na een laatste fout op de 40ste zet zelf mat ging! Een partij een publicatie waardig!

De loting voor de KWARTFINALES die 3 januari 1989 worden gehouden viel als volgt uit:

Wegman - Van Gompel
Spaan - Langedijk
Ordodi - Westera
Schouten - Deinema

Evenals vorig jaar wisten geen spelers uit het derde of vierde team de tweede ronde te overleven. Veel beter deden daarentegen de deelnemers uit het eerste team het: vorig jaar waren er op dit moment nog slechts twee van de vijf over, dit jaar vier van de vijf. De "rangorde" wordt opmerkelijk nauwgezet gevolgd in de uitslagen - tot nu toe! Slechts drie spelers (Martijn Spaan, Bert Westera en Jaap Deinema) wisten ten tweede male tot de kwartfinales door te dringen. Vanaf deze ronde komen de partijen weer in de Schakeling!

LDW 071288

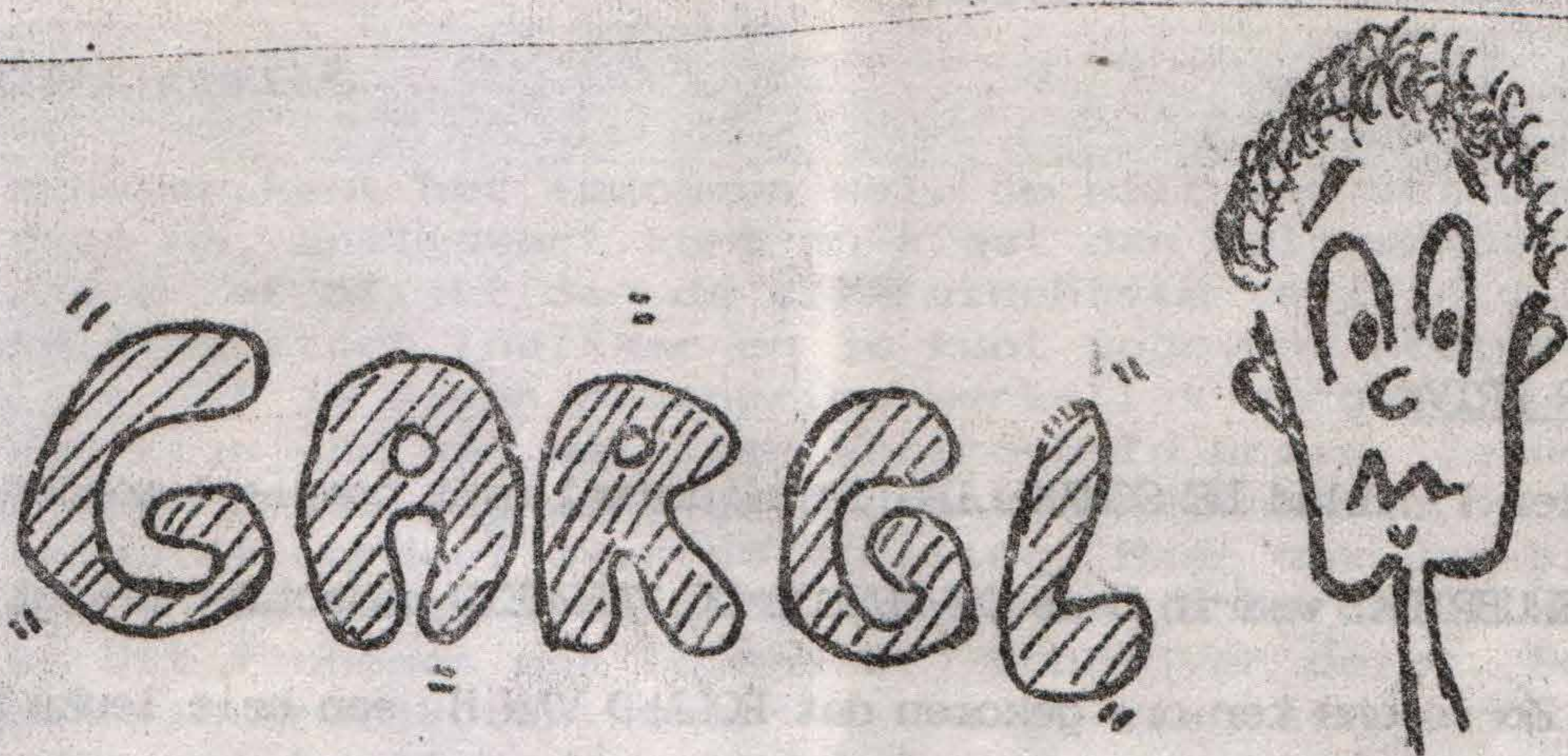
SGA-BEKERHOUDER WORDT IN EERSTE RONDE GEVLOERD!

Een roemloos einde beleefden de verenigingsvertegenwoordigers, vorig jaar nog zo succesvol, door al in de openingawedstrijd uit het SGA-bekertoernooi te worden gekegeld. Toegegeven moet worden dat tegenstander Tal zich ook duidelijk de meerdere toonde: met zwart maakten zij gemakkelijk remise - waarbij Peter zelfs ontsnapte aan een onplezierig eindspel; met wit zetten zij de onzen er bekwaam af. Na deze sof - die de spelers echter niet al te zeer aangreep - kunnen we dit toernooi maar beter meteen vergeten, zoals ook in het nabije verleden in de Schakeling nimmer aandacht werd besteed aan de SGA-beker. Zand erover!

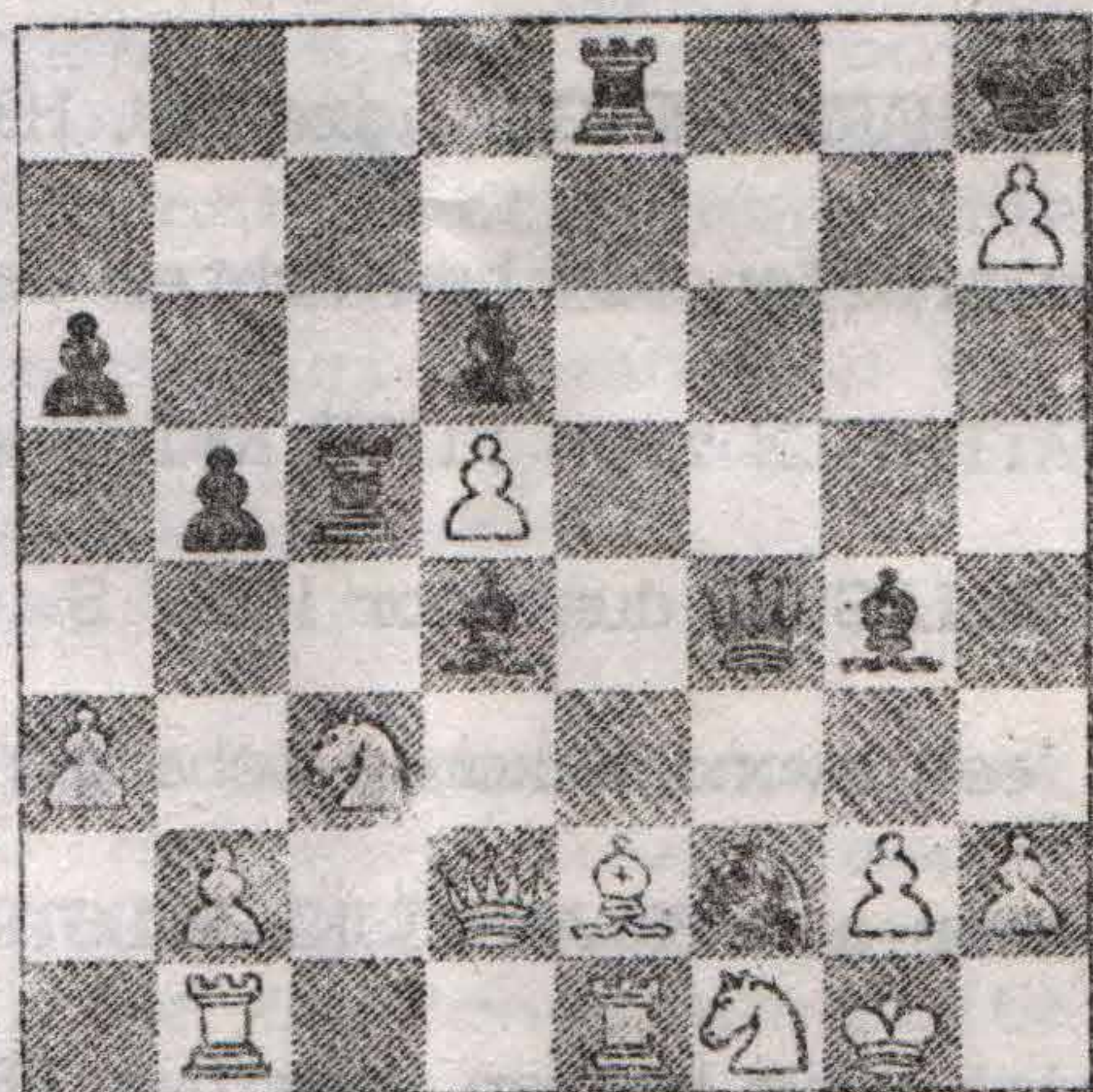
Tal - US: 3-1

NN - Peter Beugel	1 ² -1 ²
NN - Coen Mekers	1-0
Kooiker - Bert Westera	1 ² -1 ²
NN - Adriaan Houtsmuller	1-0

LDW 071288

Voorwaar weer een héérlijke gargl, lieve lezers en lezeressen!
Dit drama speelde zich af in de steriele ruimte van de Weesper op
4 oktober jongsleden in een Zwitsers partijtje tussen Wim van der
Bij en Ardjan Langedijk.

van der Bij - Langedijk
stelling na $\pm$ 34. Dc2-d2

De kenner herkent uiteraard de contouren van een woeste Benoni, waarin wits pion e4 carrière heeft gemaakt tot h7. Het driedvoudige pionoffer heeft zwart echter een winnende aanval opgeleverd en in de diagramstelling kan hij gemakkelijk winnen. Met een vijftal minuten op de klok en in kennelijke staat van totale veronachtzaming van de "bedoeling" van wits vorige zet - iets beters was er toch niet meer te verzinnen - speelde Ardjan zonder nadenken het afschuwelijke 34... Pf2-e4+ ?? in de veronderstelling simpel een dame te winnen. Tot zijn verbijstering volgde er echter 35 Dd2:d4+, waarna de strijd inderdaad meteen was gestreden en zwart het kon opgeven. In plaats daarvan had enig opletten Ardjan natuurlijk tot het elementaire stikmat gebracht dat hij met 34... Pd3+ (of 34... Ph3+) 35 Kh1 Df2 36 Pg3 Dg1+ 37 Tg1: Pf2mat geforceerd op het bord had kunnen brengen!

LDW 181288

DE SCHAKER PRIVE

Ons aller lijfblad DE SCHAKELING is uiteraard niet compleet zonder deze INFORMATIERUBRIEK, waarin U de ONVERBLOENDE WAARHEID objectief krijgt gebracht. Zo is ons ter ore gekomen dat ROLAND VAN H. een hele leuke BOVEN-BUURVROUW heeft, met wie hij geregeld STOET. Helaas heeft ze al een VRIEND, maar dat kan natuurlijk worden verholpen...

Sinds HENK S. aan YOGA doet zit hij ONTSPANNEN achter het bord. Vele van onze leden zijn reeds op HARDHANDIGE wijze met HENK'S NIEUWE KARAKTER in aanraking gekomen. Onlangs troffen wij hem echter aan op de GELDERSEKADE waar hij na een NACHT VOL UITSPATTINGEN zijn FIETS KWIJT was geraakt en zijn GAL in de grachten spuugde! Niet ALLES is dus voor HENK S. veranderd...

Onlangs zou MARC O. een avondje komen behangen bij een OUDE VLAM. De volgende dag kwam hij voor een BELANGRIJKE WEDSTRIJD van het eerste team NIET OPDAGEN. SCHORSING dreigt voor hem en voor het BEHANG staan wij niet in...

Niet alles is echter LEED in deze dagen! Zo feliciteren wij ROB VAN G. en WIM VAN DER B. die met hun afstuderen het WERKLOZENLEGIOEN verder hebben uitgebreid. Van de laatste wordt gefluisterd dat hij komend seizoen bij VOLMAC onder contract staat. Schaak je al ZO SIERK. WIM?

Voor ADRIAAN H. dreigt wat PETER B. vorig jaar overkwam: de WAPENROK zonder te zijn AFGESTUDEERD! Waarom nemen deze jongens geen VOORBEELD aan COEN M. die het SLIMMER aanpakte. ADRIAAN H. schijnt nu een SCHAKING te overwegen!

Tenslotte trof UW SCRIBENT na een wedstrijd van het TWEEDE de drie spelers JAAP D., THIJS W. en JAN B. aan in het schaakcafé. In KENNELIJKE STAAT maakte dit DUBIEUZE DRIETAL een groot aantal LIEDERLIJKE RIJMEN op het ter plekke aanwezige ONSCHULDIGE BARMEISJE. Als bekend is dat de naam van deze NYMPH TITIA luidt, dan heeft de lezer van deze OBJECTIEVE RUBRIEK geen verdere aanwijzingen nodig om te beseffen WAARMEE de ONSCHULDIGE MEISJE werd geassocieerd...

FOEI Heren D., W. en B.!

GEDACHTENKRONKELS

Iedere schaker kent het fenomeen wel. Je wilt een zet doen, je aarzelt, denkt nog even na, analyseert kort en kiest dan weloverwogen voor een andere zet. Die zet blijkt dan de allerslechtste te zijn die je kon doen. Je stelling stort inelkaar en je kunt opgeven. Achteraf bij de analyse blijkt dat je eigen redenering werkelijk nergens op slaat en alleen afkomstig kan zijn van een wel zeer vertroebeld brein. Je neemt je voor de volgende keer alles nog eens goed door te rekenen in de hoop op een objectief en juist oordeel over de stelling. Maar ook dan blijf je in staat te zijn de meest kronkelige paden in je hersenspinsels te volgen.

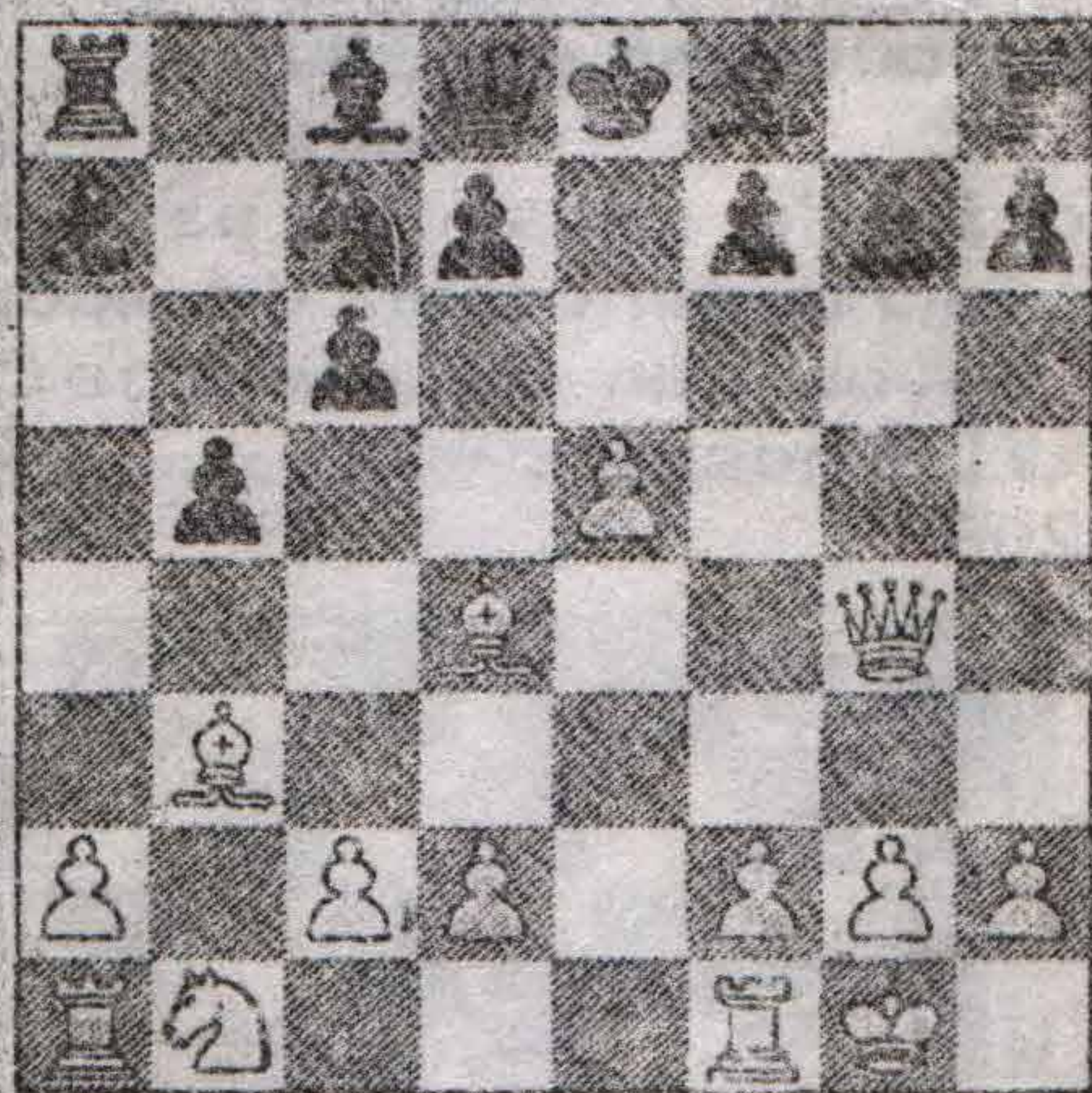
Helaas is dit fenomeen ook bekend bij schrijver dezes. Soms heeft hij ook de handen figuurlijk ten hemel en vraagt zich af waarom hij in vredesnaam die zet heeft gedaan terwijl toch een kind kon zien dat dat faalde op die en die zet. Toch blijft hij nog steeds optimistisch hopen op een helder en objectief oordeel van zijn stelling.

Als therapie en "ter lering ende vermaak" van de lezer is dit stukje geschreven. In ieder fragment probeer ik het pad der misleiding opnieuw te volgen en voor de nieuwsgierige lezer uit de doeken te doen. Het gevoel dat elke blunder oproept is nog zo groot dat hij/zij niet voorzien wordt van vraagtekens. Elke vraagteken zou hier te kort schieten. Misschien zou het beter zijn voor dit soort zetten een ander symbool in te voeren: een doodskop of zoiets. Maar eigenlijk denk ik dat niets in staat is het zelfde gevoel van machteloosheid, wanhoop en zelfhaat op te roepen bij de lezer als bij mij. Ach, hij moet maar terugdenken aan 1 van zijn eigen uitglijders.

Lees, speel en huiver mee!

Allereerst wilde ik de lezer meenemen naar het Westfriesse land. Daar wordt nu al voor het 4e jaar het regi-naal kampioenschap gespeeld. Nadat ik in de 2e editie onverwachts had gewonnen, was ik van plan ook het jaar daarna tot te slaan. In de 6e ronde bereikte ik deze droomstand met wit tegen mijn medekoploper.

Schouten - Van Waert (1942)

stand na de 12e zet van zwart;

De stand doet pijn aan je ogen. Zwart, toch een gevreesd aanvalsspeler, heeft zich moeten terugtrekken en de witte stukken staan bijna allen klaar om de zwarte koning te overweldigen. Vooral veld d6 is een probleemkind voor zwart. Zijn d-pion kan ook niet naar voren doordat dan de e-lijn open komt.

Er volgde echter 13.c4, daarbij de volgende gedachtengang volgend: Zwart kan zijn d-pion niet spelen want dan komt de e-lijn open. Dus Pc3 en daarna Pe4 ziet er goed uit. Maar als ik eerst eens de diagonaal a8-f3 kan openmaken dan kan Df3 nog wel eens leuk worden.

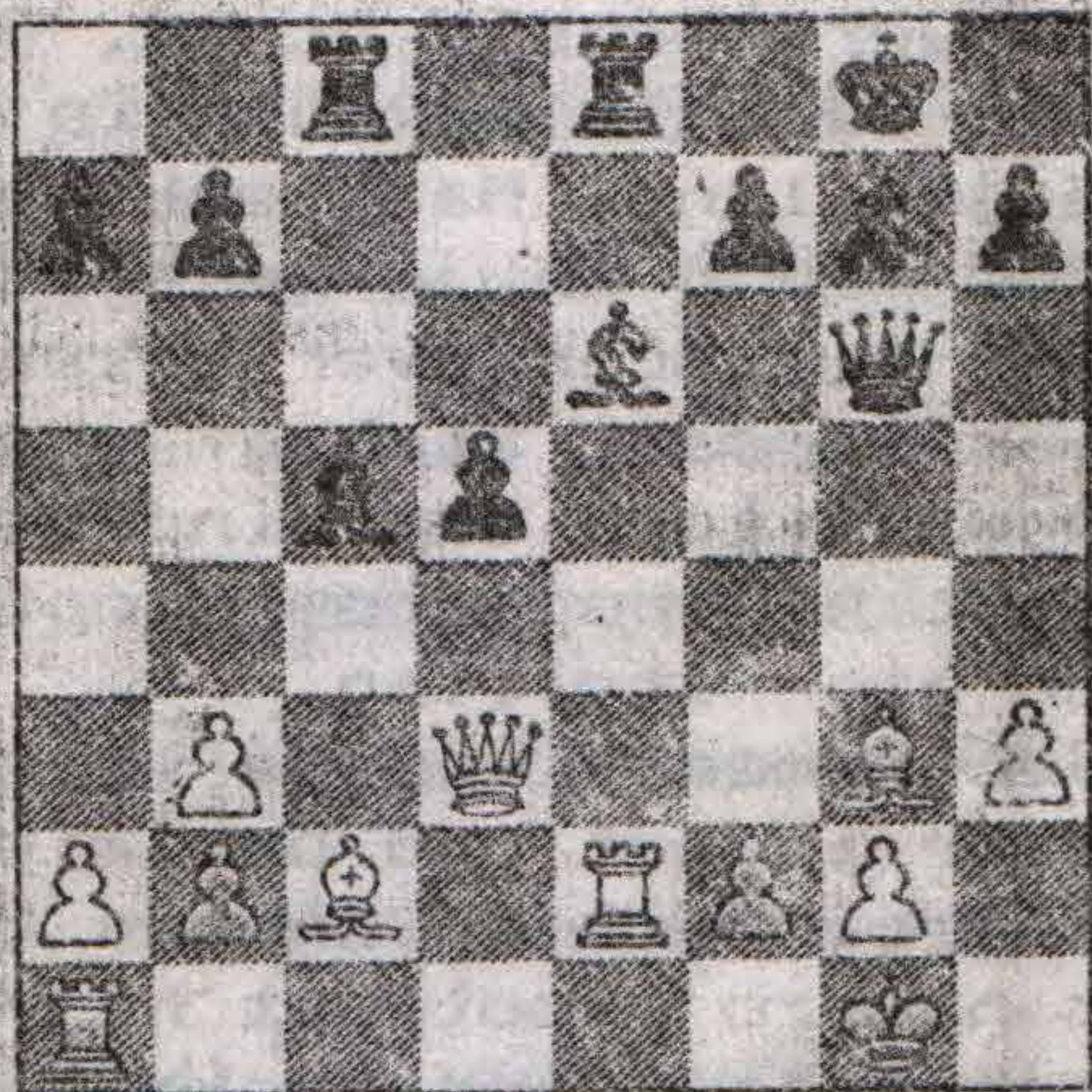
Maar na 13...d5! staat de witte dame in en verliest wit tot overmaat van ramp ook 1 van zijn lopers.

14.Df4, Pe6 15.De3, d*c4 16.L*c4, P*d6 17.Ld3, Le6 0 - 1

Het zal de lezer niet verbazen dat ik hierna in de 7e ronde een willig slachtoffer was voor de dadendrang van een nog niet schaakverzadigde tegenstander.

Deze zomer was er de gelegenheid tot het tonen van een ieders schaakcapaciteiten gedurende het OHRA-toernooi. Dit breedtettoernooi blijkt toe ieder jaar weer een grote schare schaakenthusiastelingen te trekken. Dit keer was ik van zins promotie uit de b-groep te bewerkstelligen. Maar ziet waar ik kostbare halve en hele punten heb laten liggen!

Schouten - Stegeman(1922)

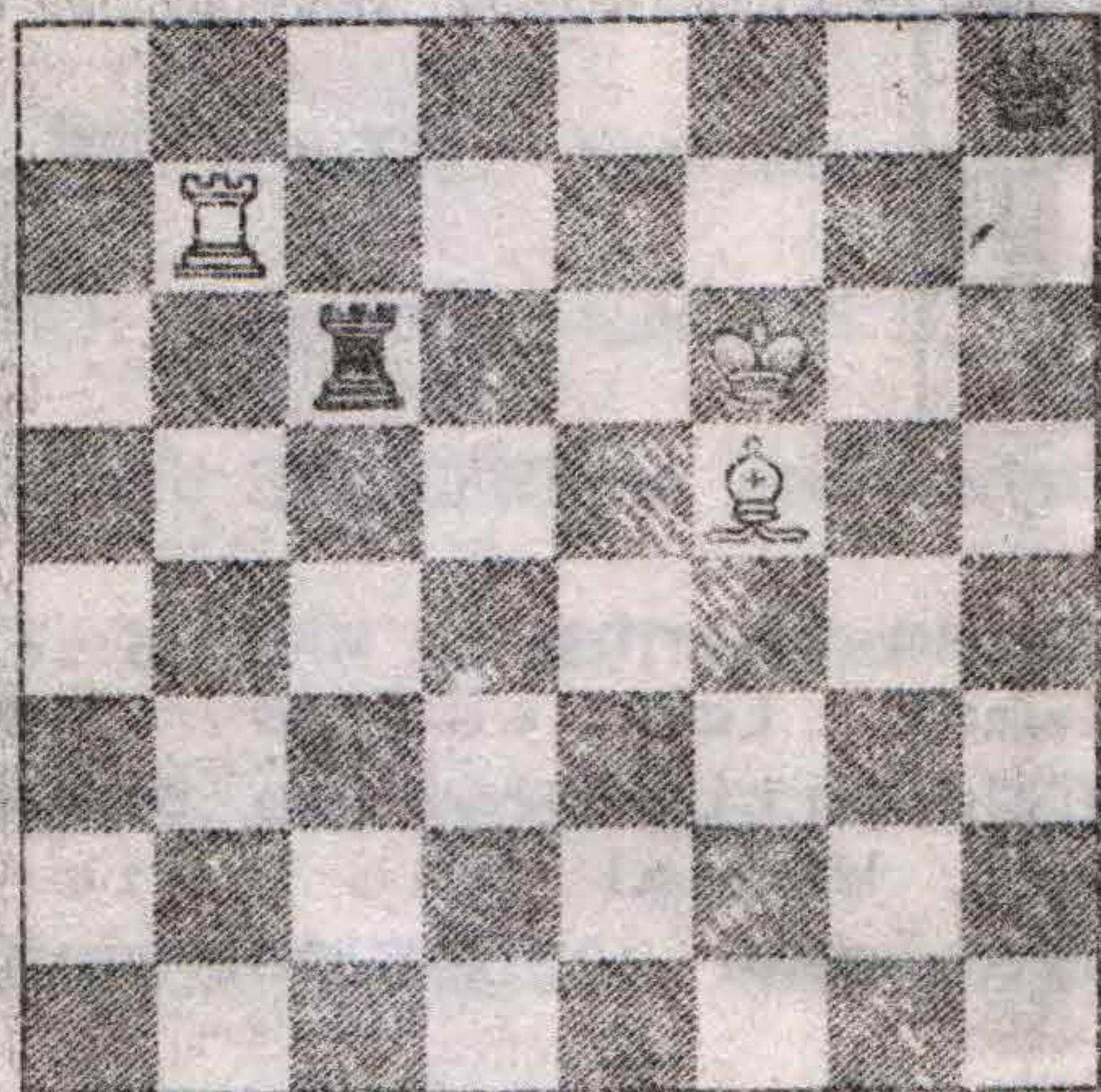

stand na de 25e zet van zwart;

Al een tijd bezig met de vraag hoe nu verder? was mijn tegenstanders laatste zet 25...Dg6 om de dreiging tegen h7 op te heffen. Wit staat wat beter want de pion op d5 is zwak en de lopers van zwart staan wat minder actief. Raadzaam was nu dameruïl met torenverdubbeling geweest of ook 26.Df3 met prettig drukspel. Plotseling zag ik 26.Db5. De zet valt alles tegelijk aan. Dame, loper, toren en pion staan bedreigd en de zet zou ook zeker winnen ware het niet dat mijn opponent met een sardonische grijnslach op zijn gezicht mijn loper op g3 eraf pakte. Ik hefde mijn hand al op om de grappenmaakster eraf te slaan, toen ik me realiseerde dat pion f2 gepend stond. Gelukkig?! hoefde ik geen stuk te verliezen: 26...Dxg3 27.Dxc5, Dxg2+(Desperado!) 28.Kxg2, Txc5 en het eindspel was niet echt houdbaar 0 - 1

Na 2 prettige overwinningen had ik de smaak te pakken gekregen en zette ik mijn tegenstander uit de 4e ronde tegen de muur. Maar na een vasthoudende verdediging zijnerzijds en een slippertje(?) mijnerzijds kon hij vluchten in een T+L tegen T eindspel.

Schouten - Markus(2089)

stand na de 59e zet van zwart;

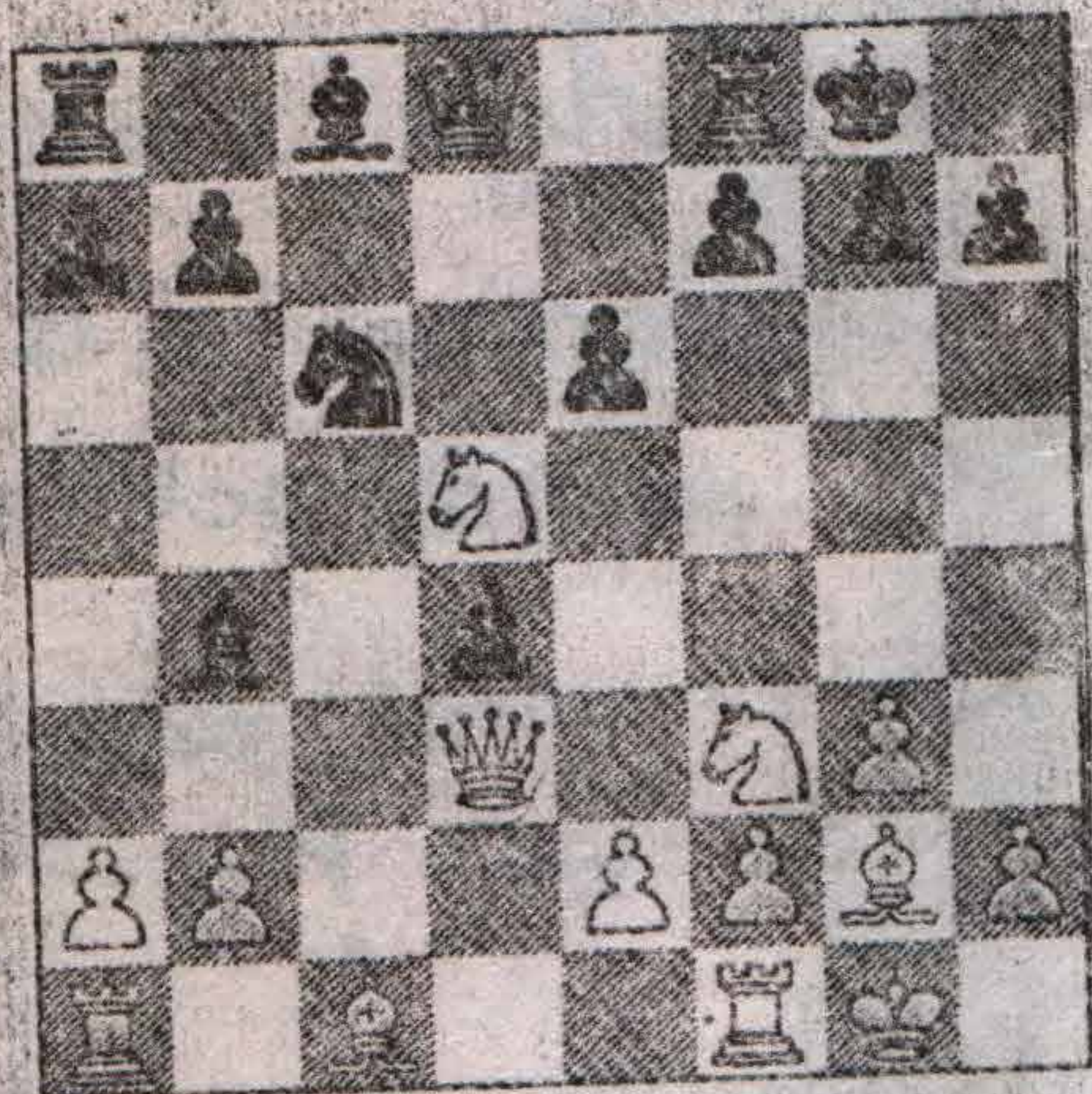
Remise wist ik, maar aangezien ik dit nog nooit eerder op bord had gehad en mijn tegenstander mij nogal irritant grootmoedig remise aanbood gezien mijn tijd(nog +- 5 minuten), besloot ik door te gaan. En ja hoor, geïntimideerd door mijn krachtige(?) spel en door de belangstelling van een grote groep nieuwsgierigen, werd mijn tegenstander letterlijk en figuurlijk de hoek ingedreven. Wit staat klaar om te matten maar eerst valt zwart hem lastig met een schaakje.

En hop 60.Kf7 en zwart heeft geen schaak meer en kan mat op de onderste lijn niet meer voorkomen. Maar!! 60...Tc7+ Oers en PAT! (Pek, Asfalt en Teer dat is tenminste de substantie waarmee je de nu ontstane stand het liefst mee zou willen bedekken). PAT dat is me al sinds het herdersmat niet meer overkomen. Toch was de winst niet ver. Na 60.Lc6 kan zwart niet meer voorkomen dat wit mat geeft na een schaak op b8 en daarna een switch naar de h-lijn.

Wat een ellende, misschien is het toch verstandiger om hier maar een eind te maken aan dit artikel. Maar ja, beloofd is beloofd. Dus hier nog 2 bloopers.

Een van mijn groep a partijen tegen Ad Putter. Veel van mijn winstposities in gelijke stelling eindigden tegen hem in een nederlaag. Zo ook nu. Gelukkig maakt hij nu Engeland onveilig.

Putter - Schouten

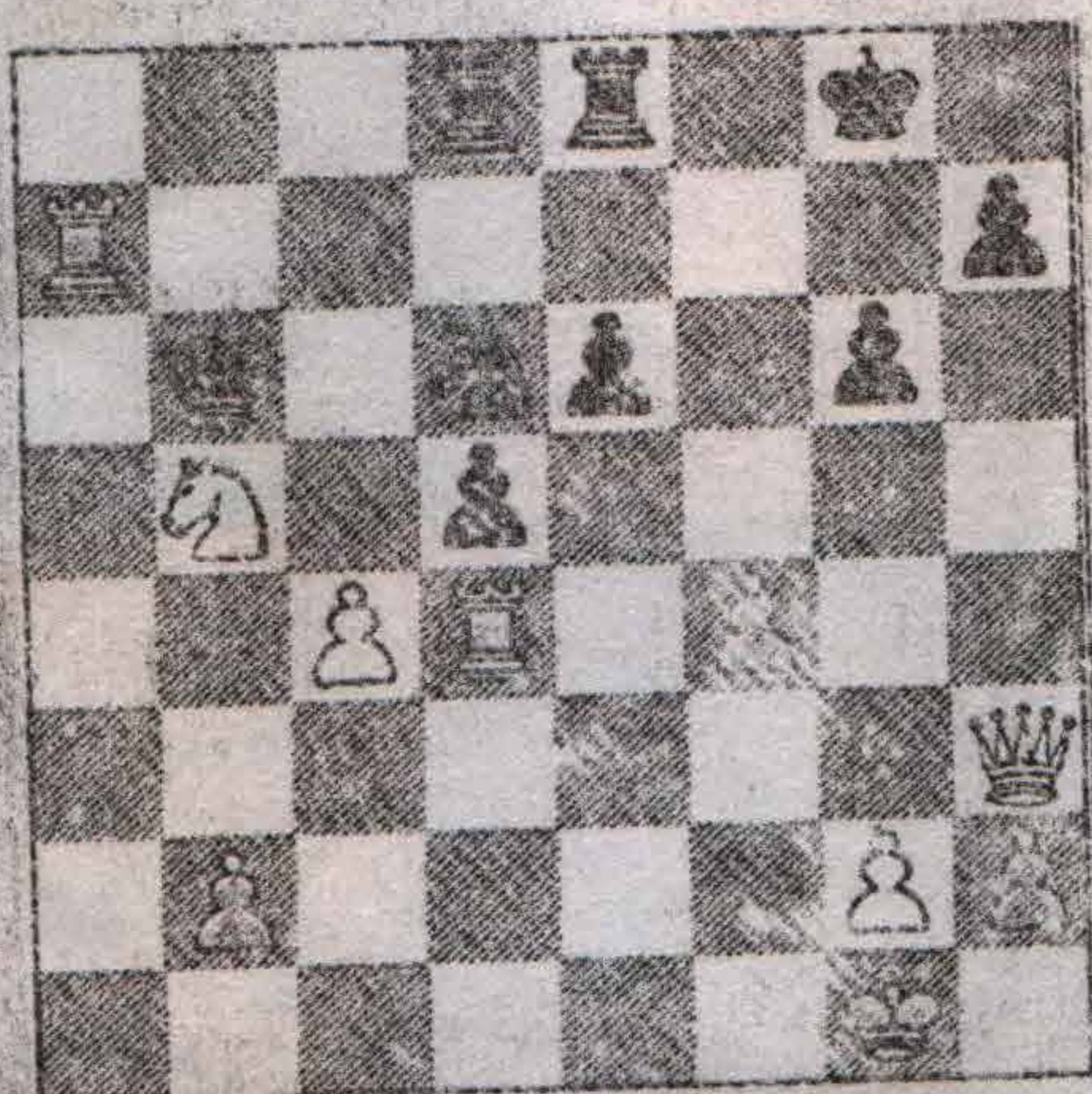

stand na de 10e zet van wit;

10...e*d5 vond ik wat passief en lastig i.v.m. des geïsoleerde pion op d5. Daarom 10...D*d5 11.Pg5(gezien), Df5 12.Le4 en nu mag wit pion h7 terugwinnen. Maar na 12...Dc5 13.L*c6 dreigt er opnieuw mat op h7 en heeft wit gewoon een stuk gewonnen.

Het laatste fragment is afkomstig uit het Studentenkampioenschap van afgelopen jaar.

Roeters(2189) - Schouten

stand na de 30e zet van wit;

De dreiging tegen de toren op d4 bestaat al enkele zetten en moet de partij beslissen. Allereerst is er nog een matdreiging op b7. Er zijn twee dekzetten 30...Pf7 en 30...Pb7. Pb7 wint, maar het is allemaal niet zo eenvoudig. Analyseer zelf maar: tenslotte staan er net iets te veel stukken in van wit. Ik dacht het echter simpeler te doen met 30...f7 en de koning dekt het paard i.p.v. de dame. 31.T*f7!, K*f7 32.D*h7+ Nu zou wit na 32...Kf8 remise moeten houden d.m.v. eeuwig schaak. 32...Kf6? 33.g4!, Th8(alles verliest nu) 34.g5+, Kf5 35.Df7+, Kg4 36.f5+, Kh3 37.f*g6, Tdf8 38.g7! 1-0

Na deze laatste nederlaag ben ik van binnen zo kwaad geworden dat ik (met enig geluk) in dit toernooi een gedeelte 3e plaats wist te bereiken (F 375,-). Toch wist ik nog een partij op onnavolgbare manier te verliezen. Deze is echter te afgrijselijk om hier te publiceren (nadere inlichtingen bij Martijn Spaan).

Na al dit moois kan het bijna niet anders zijn dat u, beste lezer, een lichte glimlach niet meer kan onderdrukken. Maar bedenk Oh deelgenoot: Gedeelde smart is halve smart!

Geachte computergebruiker, bedenk:

- 1) hanteer A4 formaat in je stukje, met kantlijnen
- 2) druk niet af op ketting papier als je geen rekening houdt met de papierscheuringen
- 3) gebruik een goede printer met een vers lint en druk vooral in NLQ af!

Misschien dat we dan leesbare computerstukjes krijgen; de US-apparatuur is te gebrekechtig om technisch onvolwaardig uitgeoefende typij nog enigszins tekenbaar te drukken.

Redaxie